

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra MIKAËL

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang05val-shoot-idm140494195536144/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Mesteren lo:

— Ej, ej, for en Mad, man dog spiser i det Land, sagde han.

Han sad et Øjeblik. Saa sagde han:

— Da var det dog bedre at lave sin Føde selv — som i Algier, kan Du huske, naar vi stegte vort Kød ved et Baal — —

Mesteren tav igen, før han sagde og så frem for sig:

— Der er dog ingenting, som er saa skønt som Ørkenen.

— Nej, sagde Mikaël, hvis Udtryk pludselig var forandret.

Mesteren så paa én Gang, mens han var blevet ved at tale om Algier og Ægypten, at den lille Laurbærgren af Guld sad i hans Knaphul endnu, og han tog den af og rakte den frem mod Mikaël:

— Vil Du ikke have den? sagde han.

Men Mikaël, der paany så ret ned for sig paa Dugen, sagde:

— Hvad skulde jeg med den? Den er jo til Dig.

— Ja, det er jo sandt, sagde Mesteren, og den gyldne Laurbærgren med sine Perler gled fra hans Haand lydøst ned paa Dugen.

Jacques bragte Kaffen.

— Stil min Kop hen ved Kaminen, sagde Mesteren: jeg fryser om mine Fødder.

— Du undskylder, sagde han til Mikaël, der endnu skrællede en Frugt, og han stod op fra sin Plads for at sætte sig hen ved Ilden.

— Mesteren skulde tage Støvlerne af, sagde Major-domus, saa henter jeg Mesterens Tøfler.

— Tak, sagde Claude Zoret, og Major-domus bragte Tøflerne og hjalp ham.

Ogsaa Mikaël havde rejst sig. Lænet til Kaminpladen så han ud i Stuen, da hans Øjne faldt ned paa Mesteren. Hans Ansigt syntes saa gustent i Lyset af